

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

navrhovatelů: a) Ing. K. S.
 b) H. S.
 zastoupení advokátem JUDr. Michalem Filoušem
 sídlem Ostravská 501/16, 779 00 Olomouc

proti
odpůrci: Obec Čaková
 sídlem č.p. 101, 793 16 Čaková
 zastoupen advokátem Mgr. Michalem Kozielem, Ph. D.
 sídlem Masarykova třída 1325, 735 14 Orlová-Lutyně

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 1 Územního plánu Čaková
schválená usnesením Zastupitelstva obce Čaková č. 8/2/22 ze dne 19. 12. 2022

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelé a) a b) jsou povinni zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 10 200 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Michala Kozieľa, Ph.D., advokáta se sídlem Masarykova třída 1325, 735 14 Orlová-Lutyně.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatelé se podaným návrhem doručeným soudu dne 23. 11. 2023 domáhali zrušení shora označeného opatření obecné povahy, Změny č. 1 Územní plán Čaková (dále jen „změna ÚP“), a to v rozsahu, v němž byl pozemek parc. č. XA, k. ú. X, obec X, zapsán u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Krnov (dále jen „pozemek parc. č. XA“) v rámci aktualizace zastavěného území zařazen do zastavěného území obce, a dále v rozsahu vymezujícím zastavitelnou plochu Z1/4 na části pozemku parc. č. XB v k. ú. X. Napadenou změnou ÚP změnil dosavadní územní plán odpůrce tak, že aktualizoval vymezení zastavěného území k 1. 5. 2022 a provedl drobné úpravy vymezení zastavěného území v návaznosti na aktuální katastrální mapu a na § 58 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“) a vymezil pět nových zastavitelných ploch smíšených obytných, a to plocha č. Z1/1 Konečná, plocha č. Z1/2 U Bytovek, plocha č. Z1/3 U Hřiště a plochy č. Z1/4 a Z1/5 Dolní konec. Nově tím byl do zastavěného území obce Čaková zahrnut pozemek parc. č. XA, který je vlastnictvím navrhovatelů. Dále napadené opatření obecné povahy jako zastavitelnou plochu vymezilo plochu Z1/4, která byla vymezena jako část pozemku parc. č. XB, k. ú. X, což je pozemek bezprostředně sousedící s pozemkem parc. č. XA. Navrhovatelé jsou tedy jako vlastníci pozemku dotčeného změnou územního plánu a jako vlastníci pozemku sousedícího s pozemkem dotčeným změnou územního plánu aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Navrhovatelé namítli, že výstavbou na pozemku parc. č. XB bezprostředně sousedícím s pozemkem navrhovatelů parc. č. XA, která se stala v důsledku změny územního plánu přípustná, by byla přímo dotčena vlastnická práva navrhovatelů k jejich pozemku parc. č. XA, který využívají k chovu ovcí, senoseči, pěstování a sběru léčivých bylin, se zaměřením na ekologické hospodaření na pozemku a udržitelný rozvoj. Potencionální výstavba na bezprostředně sousedícím pozemku nekoresponduje s využíváním pozemku navrhovatelů a zakládá riziko potencionálních občanskoprávních sporů s budoucími stavebníky.
2. Navrhovatelé v podaném návrhu uplatnili pět námitek. První námitkou je tvrzení navrhovatelů, že odpůrce postupoval v rozporu s právními předpisy, když v rámci odůvodnění změny ÚP nerozhodl o jejich námitkách. Navrhovatelé již v průběhu procesu přijímání změna ÚP podali dne 16. 8. 2021 námítky, o nichž odpůrce v rámci odůvodnění změny ÚP rozhodl tak, že tyto námítky zamítl. Navrhovatelé dále podali námítky proti návrhu změny ÚP ze dne 27. 6. 2022, a to k upravenému návrhu změny. O těchto námitkách nebylo v rámci změny ÚP odpůrcem rozhodnuto, odpůrce je pouze vzal na vědomí, neboť dospěl k závěru, že toto podání není námitkami ve smyslu § 25 odst. 2 stavebního zákona.
3. Navrhovatelé tvrdí, že námítky ze dne 27. 6. 2022 jsou věcně obdobné jako námítky ze dne 16. 8. 2021, ale nejsou totožné, když v upraveném návrhu změny č. 1 územního plánu Čaková došlo k aktualizaci data zastavěného území. Navrhovatelé se proto domnívají, že odpůrce pochybil, když o jejich námitkách ze dne 27. 6. 2022 nerozhodl v rámci odůvodnění změny ÚP, ale pouze je vzal na vědomí.
4. Ve druhé námitce vyjádřili navrhovatelé nesouhlas se změnou ÚP, již byl nově do zastavěného území obce Čaková zahrnut pozemek parc. č. XA, který je v jejich vlastnictví.

Navrhovatelé svůj nesouhlas se začleněním jejich pozemku parc. č. XA do zastavěného území obce Čaková vyjádřili již v rámci jimi podaných námitek ke změně ÚP, když zejména upozornili na skutečnost, že pozemek netvoří souvislý celek s žádným zastavěným stavebním pozemkem ani dalšími pozemkovými parcelami. Odpůrce tuto námitku navrhovatelů odmítl, v rámci odůvodnění sdělil, že jádrem zastavěného stavebního pozemku je vždy parcela evidovaná v katastru nemovitostí jako druh pozemku „zastavěná plocha a nádvoří“, s tím, že v daném případě je jádrem zastavěného stavebního pozemku pozemek parc. č. st. XC v k. ú. X se stavbou rodinného domu č. p. X. Součástí zastavěného pozemku mohou být i další pozemkové parcely tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami, s tím, že pomocným kritériem je existence společného oplocení a že v daném případě pozemek parc. č. XA tvoří souvislý celek s pozemkem parc. č. st. XC a na něm umístěnou stavbou rodinného domu č. p. X, když navrhovatelé užívají pozemek parc. č. XA jako zahradu stejně jako své pozemky parc. č. XD a parc. č. XE, což je patrné i z ortofoto snímku, který je součástí napadené změny ÚP. Navrhovatelé namítli, že odpůrce se ani v odůvodnění změny ÚP ani v odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatelů nezabýval tím, zda pozemek parc. č. XA splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a neposoudil a nevysvětlil, jaké důvody ho vedly k závěru, že tyto podmínky splňuje a z jakých skutečností vycházel, když konstatoval, že pozemek parc. č. XA tvoří souvislý celek s pozemky parc. č. st. XC, parc. č. XD a parc. č. XE. Navrhovatelé stejně jako v již podaných námitkách proti změně ÚP i v podaném návrhu k soudu namítli, že využití pozemku parc. č. XA je dlouhodobě stabilizované, navrhovatelé se stali vlastníky předmětného pozemku v roce 2015, po celou dobu svého vlastnictví užívají pozemek ke stejnému účelu, a to k chovu ovcí, senoseči, pěstování a sběru léčivých bylin. V územním plánu vydaném odpůrcem v roce 2019 byl předmětný pozemek vymezen jako nezastavěná plocha, tj. plocha zemědělská. Dle názoru navrhovatelů, je-li pozemek parc. č. XA užíván po celou dobu stejným způsobem, pak nemůže být v napadené změně ÚP posouzen jako pozemek tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem namítají navrhovatelé nepřezkoumatelnost rozhodnutí odpůrce o zahrnutí pozemku parc. č. XA do zastavěného území v rámci změny ÚP.

5. Ve třetí námitce navrhovatelé nesouhlasili s vymezením nové zastavitelné plochy s označením Z1/4. V rámci změny ÚP byla zastavitelná plocha Z1/4 vymezena jako část pozemku parc. č. XB, konkrétně o rozloze 0,36 ha z celkové výměry 18 218 m² pozemku. Odpůrce v rámci odůvodnění změny ÚP neuvedl, proč právě tuto konkrétní část pozemku, a to právě v rozsahu 0,36 ha vymezil jako nově zastavitelnou plochu Z1/4. S ohledem na nedostatečné odůvodnění vymezení je dle názoru navrhovatelů rozhodnutí o vymezení zastavitelné plochy Z1/4 nepřezkoumatelné a zároveň nezákonné, když odůvodnění vymezení zastavitelné plochy je postaveno takřka výhradně na protiprávním vymezení zastavěného území na parc. č. XA. Odpůrce v odůvodnění změny ÚP nekladal důraz na udržitelný rozvoj území obce, zachování urbanistické koncepce, ochranu přírody a krajiny a nepoměřoval jím prováděné zásahy v území s významem hodnot, které je v konkrétním případě třeba chránit.
6. Čtvrtou námitkou navrhovatelé konstatovali, že zařazení pozemku parc. č. XA i vytvoření zastavitelné plochy Z1/4 je v rozporu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tj. Aktualizací č. 1 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje. Odpůrce se v napadené změně ÚP nijak nevypořádal s námitkou navrhovatelů, že pozemek parc. č. XA je součástí dochovaných záhumenických lánů. Navrhovatelé trvají na námitce, že pozemek parc. č.

XA zasahuje do historických krajinných struktur – záhumenicových plužin a jeho vymezením jako zastavěného pozemku dojde k dotčení a k negativní změně stávající kulturně-historické hodnoty v území. Odpůrce svůj krok, jímž zařadil pozemek parc. č. XA do zastavěného území obce vzhledem k výše uvedené námitce nijak nezdůvodnil, z čehož navrhovatelé dovozují nepřezkoumatelnost změny ÚP. Navrhovatelé dále zdůraznili, že při příležitosti změny ÚP žádalo více vlastníků pozemků v obci Čaková o vymezení nových zastavitelných ploch za účelem výstavby bydlení a těmto žádostem odpůrce nevyhověl. Dle navrhovatelů se odpůrce řádně nevypořádal s těmito žádostmi a při vymezení zastavitelných ploch nedůvodně upřednostnil pozemky, které nenavazují na zastavěné území obce a jejichž vymezením dojde k zásahu do stávající liniové struktury obce, namísto aby upřednostnil při vymezení nových zastavitelných ploch pozemky nacházející se v prolukách a na plochách obklopeným zastavěným územím, u nichž by k žádnému zásahu do stávající struktury obce nedošlo.

7. V poslední námitce navrhovatelé na základě argumentů v předchozích námitkách uvedli, že napadenou změnu ÚP považují za nepřezkoumatelnou, když vymezením zastavěného území na pozemku parc. č. XA bez řádného zdůvodnění odpůrce porušil zákonem stanovený postup. Pakliže odpůrce řádně nezdůvodnil vymezení zastavěného území na pozemku parc. č. XA, pak zdůvodnění vymezení zastavitelné plochy Z1/4 tím, že navazuje na zastavěné území, také nemůže z hlediska řádného odůvodnění obstát, proto změna ÚP, již byla vymezena nová zastavitelná plocha Z1/4 je zcela nepřezkoumatelná a odpůrce jejím vymezením porušil zákonem stanovený postup. Vzhledem k výše uvedeným žalobním námitkám navrhl žalobci, aby změna ÚP byla zrušena v rozsahu, v němž byl pozemek parc. č. XA zařazen do zastavěného území obce a v rozsahu vymežujícím zastavitelnou plochu Z1/4 na části pozemku parc. č. XB v k. ú. X.
8. Odpůrce se k námitkám navrhovatelů vyjádřil podrobně v replice ze dne 13. 1. 2024, v níž reagoval na všechny námitky. Odpůrce má za to, že v napadeném opatření obecné povahy přezkoumatelným způsobem odůvodnil změnu ÚP, když v něm uvedl důvody pro přijetí navrhovaných změn (rozšíření zastavěného území, vymezení nových zastavitelných ploch) Napadené opatření obecné povahy bylo přijato zákonným způsobem a zákonu neodporuje. V průběhu procesu přijímání opatření obecné povahy byla adekvátně zohledněna stanoviska dotčených orgánů a taktéž byly řádně vypořádány vznesené námitky. Napadené opatření obecné povahy je v souladu s principem proporcionality. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu navrhovatelů v celém rozsahu.
9. Soud zjistil ze správní dokumentace následující. Zastupitelstvo obce Čaková rozhodlo dne 14. 10. 2020 o pořízení Změny č. 1 Územního plánu obce Čaková zkráceným postupem dle § 55a odst. 1 stavebního zákona. Důvodem pro pořízení změny ÚP byla zvýšená poptávka po pozemcích pro výstavbu rodinných domů v obci a postupné vyčerpání zastavitelných ploch vymezených v územním plánu na pozemcích ve vlastnictví obce. Aby bylo možné schválit pořízení změny ÚP zkráceným postupem, Městský úřad Krnov jako pořizovatel zajistil stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, č.j. MSK 102806/2020 ze dne 18. 8. 2020, podle kterého „*návrh obsahu změny č. 1 územního plánu Čaková, nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry, významný vliv na předměty ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit a ptačích oblastí*“ a dále stanovisko téhož odboru Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, č.j. MSK 102804/2020 ze dne 8. 9. 2020, podle kterého „*návrh na změnu č.1 ÚP Čaková nebude posuzován podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

10. Veřejné projednání změny ÚP se konalo dne 9. 8. 2021 v Čakové. Na základě veřejného projednání došlo k podstatné úpravě návrhu Změny č. 1; dne 20. 6. 2022 se konalo opakované veřejné projednání změny ÚP v Čakové. Po projednání zaslal pořizovatel projektantovi pokyny na doplnění odůvodnění změny ÚP a uložil projektantovi doplnit vyhodnocení zpracované změny ÚP v souvislosti s Aktualizacemi č. 2a a 2b Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje. Po vyhotovení doplněného odůvodnění změny ÚP požádal pořizovatel změny ÚP Krajský úřad Moravskoslezského kraje, z důvodu vydání výše uvedených aktualizací Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje, o vydání navazujícího stanoviska. Souhlasné doplňující stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 146330/2022 bylo pořizovateli doručeno dne 28. 11. 2022. Zastupitelstvo obce Čaková na svém zasedání dne 19. 12. 2022 usnesením č. 2 vydalo napadené opatření obecné povahy.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal předmětné opatření obecné povahy, v intencích návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.), přičemž při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud ve věci rozhodl u ústního jednání dne 13. 3. 2024, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
12. Krajský soud při posouzení návrhu na zrušení části opatření obecné povahy vyšel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, dle níž spočívá přezkum opatření obecné povahy na algoritmu o pěti krocích: 1) v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, 2) v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti, 3) v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, 4) v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy nebo jeho části se zákonem, 5) v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005). S účinností od 1. 1. 2012 již řízení o zrušení (části) opatření obecné povahy neprochází zmíněným pětikrokovým algoritmem, jelikož krajské soudy jsou nyní (oproti právnímu stavu do 31. 12. 2011 – srov. § 101d odst. 1 věta druhá s. ř. s. v tomto znění) vázány nejen *rozsahem*, ale i *důvody* návrhu (viz § 101d odst. 1 s. ř. s. v aktuálním znění). Přesto však v rámci jednotlivých důvodů návrhu (které v zásadě korespondují hodnotícím kritériím formulovaným ve zmíněném rozsudku č. j. 1 Ao 1/2005-98) je třeba také jednotlivě u každého z nich posoudit význam a vliv pasivity navrhovatele v procesu projednávání opatření obecné povahy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2 As 97/2015-55). I nadále tak platí, že rozsah a podrobnost odůvodnění jednotlivých částí územního plánu do značné míry koreluje s tím, zda byly proti navrhovanému řešení funkčního a prostorového uspořádání uplatněny námitky, popřípadě jaká byla kvalita těchto námitek. V posuzovaném případě navrhovatelé byli při uplatňování svých práv aktivní od samého počátku řízení, dne 16. 8. 2021 podali námitky, o nichž odpůrce v rámci odůvodnění změny ÚP rozhodl tak, že tyto námitky zamítl, dále navrhovatelé podali námitky proti návrhu změny ÚP ze dne 27. 6. 2022, a to k upravenému návrhu změny č. 1 územního plánu Čaková. O těchto námitkách nebylo v rámci změny ÚP odpůrcem rozhodnuto.

13. Navrhovatelé směřovali své námitky do kroku 3) když v první žalobní námitce namítli, že odpůrce postupoval v rozporu s právními předpisy, když o jejich námitkách ze dne 27. 6. 2022 nerozhodl v rámci odůvodnění změny ÚP, ale pouze je vzal na vědomí. Ostatní námitky směřovali do kroku 4), když v druhé až páté námitce namítali nepřezkoumatelnost rozhodnutí odpůrce o zahrnutí pozemku parc. č. XA do zastavěného území, nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí o vymezení zastavitelné plochy Z1/4, nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatečném zdůvodnění, proč byl pozemek parc. č. XA zařazen do zastavěného území, když zařazení pozemku parc. č. XA i vytvoření zastavitelné plochy Z1/4 je v rozporu s nadřazenou územně plánovací dokumentací a v poslední žalobní námitce navrhovatelé shrnují, že napadenou změnu ÚP považují za nepřezkoumatelnou, když zastavitelná plocha Z1/4 byla vymezena na základě zařazení pozemku parc. č. XA do zastavěného území bez řádného zdůvodnění.
14. Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že pozice správního soudu je při přezkumu opatření obecné povahy specifická; z ustálené judikatury vyplývá, že: *„Zvláštní obezřetnosti a zdrženlivosti jsou správní soudy povinny v případech, kdy posuzují návrhy na zrušení opatření obecné povahy vydaná samosprávnými celky, a to s ohledem na jejich ústavně zaručené právo na samosprávu v čl. 101 Ústavy a riziko narušení ústavně zakotvené dělby moci. Zásah soudu (zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části) musí být přiměřený závažnosti důvodů svědčících pro takový zásah a soud by k němu měl přistoupit jen tehdy, byl-li zákon porušen v nezanedbatelné míře.“* (nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1669/11 ze dne 7. 5. 2013, rozsudek NSS č. j. 2 AOS 3/2013-36 ze dne 12. 11. 2013).
15. První námitkou tvrdí navrhovatelé, že odpůrce postupoval v rozporu s právním předpisy, když v rámci odůvodnění změny ÚP nerozhodl o jejich námitkách. Jedná se o námitky, které navrhovatelé vznesli proti upravenému návrhu změny ÚP. Navrhovatelé tvrdí, že námitky proti upravenému návrhu změny ze dne 27. 6. 2022 jsou věcně obdobné jako námitky ze dne 16. 8. 2021, ale nejsou totožné, když v upraveném návrhu změny č. 1 územního plánu Čaková došlo k aktualizaci data zastavěného území. Sami navrhovatelé ve své žalobní námitce uvádí toliko skutečnost, že na veřejném projednání dne 9. 8. 2021 byl projednáván návrh aktualizace zastavěného území k datu 1. 6. 2021, zatímco na opakovaném veřejném projednání dne 20. 6. 2022 byl projednáván návrh aktualizace zastavěného území k datu 1. 5. 2022. Navrhovatelé neuvedli konkrétně, jaká námitka týkající se upraveného návrhu změny ÚP jim nebyla odpůrcem vypořádána. Krajský soud po seznámení s obsahem námitek navrhovatelů z data 16. 8. 2021 i z data 27. 6. 2022 souhlasí s odpůrcem, že námitky navrhovatelů z roku 2021 i z roku 2022 jsou obsahově obdobné a že se námitky z roku 2022 netýkaly úprav návrhu změny, které byly provedeny po řádném veřejném projednání. Zastupitelstvo obce Čaková rozhodlo o námitkách navrhovatelů z 16. 8. 2021 při vydání napadené změny ÚP. Krajský soud má za to, že postup odpůrce byl v souladu se zákonem, když dle § 52 odst. 3 stavebního zákona je lhůta pro podání námitek 7 dnů od veřejného projednání. Navrhovatelé tuto lhůtu dodrželi při podání námitek z data 16. 8. 2021. Vzhledem k tomu, že v námitkách z data 27. 6. 2022 neuvedli žádnou námitku týkající se úprav návrhu změny, s výjimkou aktualizace data zastavěného území, které je formální náležitostí, šlo by v případě vyhodnocení jejich podání ze dne 27. 6. 2022 jako námitek o podání námitek opožděných, když se obsahově týkaly veřejného projednání návrhu změny ÚP z roku 2021. Tato námitka navrhovatelů tedy není důvodná.
16. Pokud se týče námitky zařazení pozemku navrhovatelů parc. č. XA do zastavěného území, je třeba připomenout, že obsahově stejnou námitku vznesli navrhovatelé již v průběhu

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

procesu přijímání změny ÚP, vypořádal se odpůrce s touto námitkou podrobně a přezkoumatelně již v napadené změně ÚP na str. 123–130. Základem sporu je otázka, zda pozemek parc. č. XA odpovídá definici § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, tj. že zastavěným pozemkem se rozumí „*pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela anebo další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami*“, tedy v posuzovaném případě, zda pozemek parc. č. XA tvoří souvislý celek s pozemkem parc. č. XC se stavbou rodinného domu č.p. X v X a dále s pozemky parc. č. XD - trvalý travnatý porost a pozemkem parc. č. XE – zahrada v k. ú. X, vše ve vlastnictví navrhovatelů a mohl tak být v rámci změny ÚP zahrnut do kategorie zastavěného území. Navrhovatelé argumentovali zejména tím, že pozemek netvoří souvislý celek s dalšími výše uvedenými nemovitostmi v jejich vlastnictví, když jejich rodinný dům má tvar písmene L a je situován tak, že se svou čelní částí rozevírá směrem do zahrady nacházející se na pozemku parc. č. XD, která tvoří s rodinným domem souvislý celek, a naopak je situován zády k pozemku parc. č. XA. Uvedli, že pomocné kritérium společného oplocení rovněž nelze použít, neboť pozemek parc. č. XA není oplocen, natožpak společným oplocením s ostatními pozemky ve vlastnictví navrhovatelů. Dále namítali, že odpůrce ve výroku ani odůvodnění změny ÚP neuvedl, z jakého důvodu byl pozemek parc. č. XA zahrnut v rámci změny ÚP do zastavěného území obce (zvláště za situace, kdy vlastníci pozemku proti této změně uplatnili námitky), z jakých podkladů odpůrce vycházel, když pozemek parc. č. XA do zastavěného území obce zahrnul a jakými úvahami se při hodnocení těchto podkladů a právních předpisů řídil. Dále konstatovali, že stavba studny na pozemku parc. č. XA, o níž odpůrce hovořil v rámci vypořádání námitek, není stavbou, v roce 2015 byl na pozemku realizován průzkumný hydrologický vrt pro případné vyřízení povolení ke stavbě studny, na něž navrhovatelé položili jeden díl studniční skruže, kterou z bezpečnostních důvodů zakryli. Navrhovatelé zdůraznili, že využívají pozemek parc. č. XA k chovu ovcí, senoseči, pěstování a sběru léčivých bylin, s důrazem na ekologické hospodaření. Zařazení pozemku do plochy zastavěného území nekoresponduje se způsobem, jímž je navrhovateli pozemek užíván a není v souladu se záměry navrhovatelů.

17. Odpůrce v napadené změně ÚP vysvětlil, že provedl drobné úpravy vymezení zastavěného území v návaznosti na aktuální katastrální mapu a na § 58 odst. 2 stavebního zákona, který stanovuje podmínky pro vymezení zastavěného území. Pozemek navrhovatelů parc. č. XA tvoří souvislý celek s pozemkem parc. č. st. XC se stavbou rodinného domu č.p. X a dále s pozemky parc. č. XD - trvalý travnatý porost a pozemkem parc. č. XE - zahrada v k. ú. X, vše ve vlastnictví navrhovatelů, splňuje tak definici § 2 odst. 1 stavebního zákona. Jádrem zastavěného stavebního pozemku je tedy pozemek parc. č. st. XC se stavbou rodinného domu č.p. X, což je patrné i z ortofoto snímku dotčených parcel, který je součástí změny ÚP. Z ortofoto snímku je také patrné, že hospodaření na pozemku parc. č. XA je jiného charakteru než hospodaření na navazujících loukách. Sami navrhovatelé opakovaně uvedli, že dotčený pozemek využívají k drobnému hospodaření přírodě blízkým způsobem, chovu ovcí, senoseči, pěstování a sběru léčivých bylin. Dále odpůrce uvedl, že na dotčeném pozemku byla realizována stavba studny. Odpůrce konstatoval, že zařazením dotčeného pozemku do zastavěného území do ploch smíšených obytných se nemění využití pozemku uvedené v katastru nemovitostí a také nezavazuje vlastníky pozemku využívat pozemek jako plochu smíšenou obytnou. Navrhovatelé mohou nadále využívat dotčený pozemek stejným způsobem jako doposud.

18. Krajský soud poté, co u ústního jednání provedl důkaz mapou zobrazující pozemek parc. č. XA, dospěl k závěru, že je zjevné, že pozemek parc. č. XA tvoří souvislý celek s dalšími pozemky ve vlastnictví navrhovatelů, jejichž jádrem je pozemek parc. č. st. XC se stavbou rodinného domu č.p. X. Pozemek parc. č. XA přímo navazuje na stavbu rodinného domu a pozemek, na kterém tato stavba stojí, je využíván navrhovateli, kteří stavbu rodinného domu obývají. Na uvedený závěr nemá vliv to, že stavba domu je situována k předmětnému pozemku zády či že navrhovatelé využívají pozemek na rozdíl od jiných pozemků k hospodářským účelům. Z napadeného opatření obecné povahy je přitom zřejmé, jakou úvahou (byť stručnou) se odpůrce řídil. Je zapotřebí také zdůraznit, že vymezení zastavěného území pro navrhovatele neznamena, že by byli zavázáni ke změně využívání pozemku. Navrhovatelé jako vlastníci dotčeného pozemku nejsou přijatou změnou ÚP nijak zkráceni na svých právech, neboť dosavadní způsob využívání pozemku není touto změnou nijak vyloučeno.
19. Pro přezkoumávanou situaci považuje krajský soud za přílehavý závěr Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku č.j. 1 Ao 1/2006-74 ze dne 18. 7. 2006: *„Stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodněji zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co má však přezkoumávat přísluší je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem.“* Pokud tedy odpůrce vymezil zastavěné území v obci Čaková v souladu s ustanovením § 58 odst. 2 stavebního zákona a zařadil sporný pozemek parc. č. XA do zastavěného území, nelze mu optikou námitek navrhovatelů nic vytknout.
20. K opakované argumentaci navrhovatelů, že si vybrali danou lokalitu jako místo k hospodaření a udržitelnému životu a že změna územního plánu by zmařila jejich záměry a znehodnotila vynaložené dosavadní úsilí, krajský soud konstatuje, že právo na využití území ve vlastnictví navrhovatelů není nijak dotčeno. V té souvislosti lze připomenout závěry rozsudku NSS č.j. 2 As 49/2007 – 191 ze dne 12. 9. 2008: *„...osoby, jejichž práva mohou být územním rozhodnutím dotčena nemají, a ani nikdy nemohou mít, subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území, v němž se nachází jejich majetek, byly navždy zakonzervovány a nemohli se změnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrozličnějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivec jim a priori nemá právo bránit.“* Vzhledem k výše uvedenému považuje krajský soud také tuto námitku navrhovatelů za nedůvodnou.
21. Třetí námitkou navrhovatelé nesouhlasili s vymezením nové zastavitelné plochy s označením Z1/4, když zastavitelná plocha Z1/4 byla vymezena jako část pozemku parc. č. XB, konkrétně o rozloze 0,36 ha z celkové výměry 18 218 m². Jelikož obsahově obdobná námitka byla navrhovateli vznesena již v průběhu procesu přijímání napadené změny ÚP, odpůrce s k ní vyjádřil, a to zejména na str. 130–135 napadené změny ÚP. Zde se odpůrce vyjádřil k ochraně přírody a krajiny, když konstatoval, že změnou územního plánu se vymezují nové zastavitelné plochy smíšené obytné, pro které jsou již platným územním plánem stanoveny podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu, přičemž umístění staveb bude předmětem až následných řízení dle stavebního zákona, při nichž bude posuzován i případný dopad na nelesní vzrostlou zeleň a zastínění pozemku. Tvrzení navrhovatelů, že změna využití plochy umožní vlastníkovu pozemku parc. č. XB oddělit pozemek parc. č. XA ve vlastnictví navrhovatelů neprostupným plotem, odmítl odpůrce

jako předčasnou a neopodstatněnou spekulaci navrhovatelů. V otázce udržitelného rozvoje obce se odpůrce vypořádal s tvrzením navrhovatelů, že zastavitelná plocha Z1/4 je obtížně dopravně dostupná, odpůrce uvedl, že zastavitelná plocha Z1/4 (i Z1/5, která ale není předmětem řízení) je přístupná ze stávající veřejně přístupné komunikace na pozemcích parc. č. XF a parc. č. XG v k. ú. X, které jsou ve vlastnictví obce Čaková, jde o místní komunikace III. třídy pod označením 4c1 a 4c2 dle Pasportu místních komunikací Čaková. Odpůrce se rovněž vyjádřil k tvrzení navrhovatelů, že lokalita Z1/4 je mimořádně cenná z hlediska jejího přírodního charakteru, v lokalitě pravidelně hnízdí ohrožení, silně ohrožení, a dokonce kriticky ohrožení ptáci a vymezení zastavitelné plochy spolu s nárůstem dopravy a rozšířením veřejného osvětlení by tyto druhy připravila o jejich přirozené prostředí. Odpůrce v rámci součinnosti požádal o stanovisko Krajský úřad Moravskoslezského kraje, který ve svém sdělení č.j. MSK 13558/2022 uvedl, že: „samotné vymezení (zastavitelných) ploch není dle krajského úřadu činností, jež by naplňovala dikci § 50 potažmo § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Škodlivost zásahu je možné posoudit až vyhodnocením samotné činnosti/záměrů.“

22. Jak uvedl odpůrce v replice k návrhu, jedním z úkolů obce při územním plánování je dle § 18 stavebního zákona: „vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území“. Odpůrcem realizované změny v územním plánu vychází z poptávky po nové rodinné zástavbě v obci Čaková - viz dokument Stanovení potřeby zastavitelných ploch pro bydlení – obec Čaková, jež si odpůrce nechal zpracovat RNDr. M. P. Změny v územním plánu vychází z poptávky po pozemcích pro výstavbu rodinných domů a postupného vyčerpání zastavitelných ploch smíšených obytných, vymezených v dosavadním územním plánu. Změnou ÚP jsou vymezeny nové zastavitelné plochy smíšené obytné, jejichž celková kapacita je 25–30 rodinných domů. Pro zástavbu obce Čaková je typická rozvolněná zástavba s velkými výměry pozemků jednotlivých staveb, uvnitř zastavěného území tak nejsou k dispozici větší plochy, které by byly vhodné pro novou výstavbu. Odpůrce má za to, že vymezení zastavitelné plochy Z1/4 bylo odůvodněno dostatečně, a to na str. 14 napadené změny ÚP.
23. Krajský soud na základě výše uvedeného má třetí námitku navrhovatelů za nedůvodnou. Argumentace odpůrce v napadané změně ÚP je přezkoumatelná, jak vyplývá z výše uvedeného, odpůrce v průběhu procesu přijímání změny reagoval na námitky navrhovatelů, při vymezení zastavitelné plochy Z1/4 vzal v úvahu udržitelný rozvoj území obce, zachování urbanistické koncepce obce, ochranu přírody a krajiny. Vymezení zastavitelné plochy Z1/4 bylo provedeno zákonem stanoveným způsobem. Krajský soud upozorňuje, že vymezení zastavitelné plochy Z1/4 není v napadené změně ÚP argumentačně opřeno pouze o návaznost na zastavěnou plochu parc. č. XA, jak tvrdí navrhovatelé. Nadto vymezení zastavitelné plochy Z1/4 by z hlediska zákonných požadavků nebránilo ani to, že by pozemek parc. č. XA zastavěnou plochou nebyl. Odpůrce vymezení všech nových zastavitelných ploch v obci, tedy i plochy Z1/4, logicky odůvodnil, když kritériem, které sleduje, je udržitelný rozvoj obce. Navrhovatelé rovněž sledují svůj zájem, jímž je nezasahování do stávajících poměrů v území, v němž vlastní nemovitosti. Nicméně, jak uvádí judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná výše, na zakonzervování poměrů v území není právní nárok. Skutečnost, že při vyhotovení změn územních plánů dochází pravidelně k neuspokojení zájmů některého z občanů obce, je faktem doloženým judikaturou správních soudů. Tím spíše jsou soudy povinny zachovávat při zásazích do

výkonu samostatné působnosti obce zdrženlivost a zasahovat jen při porušení zákonem stanovené procedury přijímání změny ÚP, k čemuž v posuzovaném případě nedošlo. V rozsudku ze dne 23. 9. 2019, č. j. 7 As 283/2018-32 Nejvyšší správní soud uvedl, že „Soud by měl zůstat primárně v pozici toho, kdo je garantem zákonnosti, tedy zkoumat porušování předpisů a nemít ambici zasahovat do aktivní tvorby územně plánovací dokumentace, v daném případě územního plánu. Přeneseně řečeno: soud je strážcem či pasivním korektorem procedury vedoucí k územní regulaci, nikoli jejím aktivním tvůrcem; tím je jednoznačně zastupitelstvo obce, jakožto orgán politické reprezentace vzniklý na základě svobodné vůle občanů ve volbách a postupující v rámci práva na samosprávu. Právě zastupitelstvo obce je tím, kdo vydává v samostatné působnosti územní plán, a tuto činnost nemůže soud nahrazovat; totéž platí i pro činnost pořizovatele územního plánu postupujícího v přenesené působnosti. ... Řízení před soudem je prostředkem ochrany práv, nikoli nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány“.

24. Další, tj. čtvrtou námitkou, navrhovatelé tvrdí, že zařazení pozemku parc. č. XA do zastavěných ploch i vytvoření zastavitelné plochy Z1/4 je v rozporu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tj. Aktualizací č. 1 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje a že vymezením zastavitelné plochy Z1/4 bude narušena liniová struktura a lánový charakter obce Čaková. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že stanovisko Městského úřadu Krnov, odbor výstavby a životního prostředí, orgánu státní památkové péče ze dne 12. 8. 2021, č.j. KRNOOVZP-66913/2021ZILK, které se kriticky vyjadřovalo právě k narušení liniových struktur obce, bylo zohledněno a vypořádáno při jednání dne 15. 2. 2022. Doporučení a upozornění byla rovněž projednána na jednání dne 15. 2. 2022, avšak s ohledem na skutečnost, že tato doporučení a upozornění nejsou závazná, byla pouze vzata na vědomí. Nicméně tato doporučení a upozornění byla překonána ve Stanovisku Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu k návrhu změny č. 1 Územního plánu Čaková ze dne 21. 10. 2021, č.j. MSK 119408/2021. Krajský úřad zde sdělil: „Návrh změny č. 1 územního plánu Čaková byl posouzen v souladu s ustanovením § 55 odst. 4 stavebního zákona, není v rozporu s Politikou územního rozvoje ČR a nenarušuje využívání území, zejména s ohledem na širší vztahy v území. Návrh změny ÚP je v souladu se Zásadami územního rozvoje MSK. Dále v textu uvedl, že navržená změna ÚP nevymezuje plochy, které by narušovaly pohledové obrazy dominant ve struktuře zástavby, nevymezuje dopravní ani technickou infrastrukturu, která by vybíhala do volné krajiny a docházelo tím k její fragmentaci; návrhem změny ÚP nedochází k zasažení krajinných struktur v podobě, jak je stanoví v textové části ZÚR MSK a v grafické části vymezuje územní studie Cílových charakteristik krajiny Moravskoslezského kraje. Citované stanovisko Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu aktualizoval v Doplnujícím stanovisku k návrhu změny č. 1 Územního plánu Čaková ze dne 23. 11. 2022, č.j. MSK 146330/2022 a konstatoval, že: „Protože aktualizace č. 2a, 2b, 3 a 4 ZÚR MSK nemají na návrh změny ÚP vliv, zůstává v platnosti závěr vyhodnocení souladu návrhu změny ÚP s krajskou dokumentací, provedený v předchozím stanovisku krajského úřadu.“.
25. Krajský soud přisvědčuje odpůrci, že napadené změny ÚP nejsou v rozporu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, o čemž svědčí v předchozím odstavci citované stanovisko i doplňující stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. K názoru navrhovatelů, že pozemek parc. č. 2160 zasahuje do historických krajinných struktur – záhumenicových plužin a jeho vymezením jako zastavěného pozemku dojde k dotčení a k negativní změně

stávající kulturně-historické hodnoty v území, je krajský soud nucen zopakovat své argumenty uvedené již výše v rozsudku, a to, že zařazením dotčeného pozemku do zastavěného území nejsou vlastníci pozemku nijak zavázáni ke změně využívání pozemku. Skutečnost, že odpůrce se v napadené změně ÚP nijak nevypořádal s námitkou navrhovatelů, že pozemek parc. č. 2160 je součástí dochovaných záhumenicových lánů, nemůže vést k nezákonnosti přijaté změny ÚP. Zahrnutím pozemku parc. č. 2160 do zastavěného území obce nijak nedochází k újmě na vlastnických právech navrhovatelů, tím méně dochází k negativní změně kulturně-historické hodnoty území, tj. záhumenicových lánů zvláště za situace, kdy chtějí navrhovatelé využívat pozemek jako doposud, což v návrhu opakovaně zdůrazňovali. Krajský soud rovněž neshledal důvodnou námitku, že se odpůrce nevypořádal s žádostmi vlastníků pozemků v obci, kteří žádali o vymezení nových zastavitelných ploch, těmto žádostem nevyhověl a namísto toho upřednostnil vymezení nových zastavitelných ploch. Tato otázka byla řešena v bodě 22. rozsudku, důvodem je potřeba vymezení nových zastavitelných ploch pro rozvoj obce. Se všemi námitkami podanými v průběhu přijímání změny ÚP se odpůrce v textu Změny č. 1 Územního plánu Čaková vypořádal. Odpůrce v replice k žalobě uvedl, že podatelé požádali o zahrnutí svých pozemků do zastavěných ploch až v rámci svých námitek v procesu přijímání změny ÚP a nebylo jim možné vyhovět z důvodu, že Zastupitelstvo obce Čaková rozhodlo o pořízení změny ÚP zkráceným postupem. Nadto, navrhovatelé nejsou legitimováni k ochraně práv třetích osob, a to ani prostřednictvím námitek nepřezkoumatelnosti napadené změny ÚP, neboť i kdyby se odpůrce s uvedenými námitkami třetích osob nevypořádal, není otevřen soudní přezkum uvedené otázky k námitce nynějších navrhovatelů.

26. Krajský soud dále zdůrazňuje, že odpůrce se systémově vyjádřil k otázce zásahu do krajiny a zachování záhumenicových lánů podrobně na str. 126 napadené změny ÚP, kde cituje kapitolu E. Zásad územního rozvoje MSK a zdůrazňuje zejména skutečnost, že obec Čaková je součástí Brantické vrchoviny, nikoli Zlatohorské vrchoviny a pro oblast Brantické vrchoviny žádné speciální podmínky stanovené Zásadami územního rozvoje MSK neplynou. Z výše uvedených důvodů považuje krajský soud námitku navrhovatelů za nedůvodnou.
27. Poslední námitkou navrhovatelů, která je však úzce spojena se všemi předešlými námitkami, je nepřezkoumatelnost napadené změny ÚP, když dle názoru navrhovatelů odpůrce vymezením zastavěného území na pozemku parc. č. 2160 bez řádného zdůvodnění porušil zákonem stanovený postup. Pakliže odpůrce řádně nezodůvodnil vymezení zastavěného území na pozemku parc. č. XA, pak zdůvodnění vymezení zastavitelné plochy Z1/4 tím, že navazuje na zastavěné území, také nemůže z hlediska řádného odůvodnění obstát, proto změna ÚP, již byla vymezena nová zastavitelná plocha Z1/4 je zcela nepřezkoumatelná a odpůrce jejím vymezením porušil zákonem stanovený postup. Krajský soud se domnívá, že tato žalobní námitka je fakticky shrnutím všech výše uvedených tvrzení navrhovatelů, a proto již byla krajským soudem výše vypořádána a krajský soud ji nepovažuje za důvodnou.
28. Krajský soud na podkladě konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu znovu opakuje, že tvůrcem územního plánu je obec a je jejím úkolem, aby po zvážení všech zájmů, která je povinna chránit, stanovila podmínky pro rozvoj svého území. Napadenou změnu územního plánu přijal odpůrce v rámci své pravomoci a působnosti, dodržel zákonem stanovený postup, vysvětlil důvody vedoucí ke změně územního plánu, vypořádal námitky podané v průběhu přijímání změny územního plánu, jednotlivé konkrétní změny přezkoumatelně odůvodnil. Navrhovatelé neutrpěli přijetím změny ÚP žádnou újmu na

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

svých vlastnických právech. Vymezení pozemku parc. č. XA jako zastavěné plochy nebrání navrhovatelům jako vlastníkům ve využívání pozemku pro ekologické hospodaření a chov ovcí. Obdobně vymezení nové zastavitelné plochy Z1/4 v sousedství pozemku parc. č. XA nezasahuje do vlastnického práva navrhovatelů. Případný zásah do práv navrhovatelů lze pouze potenciálně dovodit v případě staveb na ploše Z1/4, nicméně v takovém případě lze předpokládat jejich účastenství v případném územním či stavebním řízení. Veškeré námitky navrhovatelů týkající se výjimečnosti předmětných pozemků, ať už z pohledu ochrany přírody nebo zachování záhumenicových plužin, byly odpůrcem vypořádány. Rovněž Krajský úřad Moravskoslezského kraje jako garant ochrany přírody, krajiny a územního rozvoje dal souhlasné stanovisko k vytvoření zastavitelné plochy Z1/4. Ani poslední námitka navrhovatelů není důvodná.

Závěr a náklady řízení

29. Jelikož krajský soud neshledal důvodné námitky navrhovatelů, návrh v souladu s § 101d odst. 2 větou druhou zákona s. ř. s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému odpůrci byla přiznána náhrada nákladů řízení proti navrhovatelům. Na tomto místě krajský soud zdůrazňuje, že ačkoli z konstantní judikatury plyne, že procesně úspěšnému správnímu orgánu nenáleží náhrada nákladů řízení (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1087/09), připouští judikatura správních soudů z tohoto obecného pravidla výjimky. Jak uzavřel Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47 „*Žalované správní orgány ovšem mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitěho soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona z roku 2006], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).*“
31. Přesně o takovou situaci se přitom jedná v nyní projednávané věci, kdy odpůrcem je skutečně malá obec (dle veřejně dostupných údajů čítá obec Čaková cca 330 obyvatel), která nedisponuje odborným personálem, což je skutečnost, která je také dohledatelná z veřejně dostupných zdrojů (např. viz www.cakova.cz). Náklady řízení vynaložené odpůrcem tudíž nelze považovat za součást jeho běžné úřední činnosti a tudíž, zmocnil – li odpůrce pro vedení složitěho soudního řízení advokáta, je třeba takto vynaložené náklady považovat za účelně vynaložené. Krajský soud tak odpůrci přiznal na náhradě nákladů řízení částku 10 200 Kč, představující odměnu za 3 úkony právní služby zástupce odpůrce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. a 3 x režijní paušál á 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. Soud uložil navrhovatelům zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který odpůrce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil

soud navrhovatelům povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 13. března 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu